

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.698/2018/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: ... Ügyvédi Iroda

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 9.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. március 6-án kelt 15.K.33.186/2017/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.33.186/2017/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőfokú hatóság határozatával a felperes tartózkodási kártya kiállítására iránti kérelmét elutasította, figyelemmel arra, hogy a családi kapcsolat létesítése a tartózkodási jogosultság megszerzése

érdekében történt, a felperes érdekházasságot kötött.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2017. július 25-én kelt 106-Tk-21266/9/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot - az indokolási rész kiegészítésével - helybenhagyta, egyben megállapította, hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt, kötelezte őt Magyarország területének elhagyására.
- [3] Indokolása szerint a felperes és házastársa között a családi életközösség ténylegesen fennáll, ezért az elsőfokú döntés erre vonatkozó részét megváltoztatta.
- [4] A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 7. § (2) bekezdés b) pontjára, 14. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint az Szmtv. végrehajtásáról szóló 113/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 22. §-ára utalással rögzítette, hogy a csatolt Generali Biztosítóval kötött szerződés nem minősül teljes körű egészségbiztosításnak. Ez ugyanis a felperes számára csak meghatározott szolgáltatások megtérítését teszi lehetővé, ezeket is csak limitált összeghatárig. Az alperes megállapította, hogy - figyelemmel a felperes által igazolt aktuális bankszámla egyenlegekre, valamint arra, hogy a felperes a bankszámláin szereplő összegek tartós rendelkezésre állását nem igazolta - a felperes nem rendelkezik a biztosítás által nem fedezett esetleges egészségügyi ellátásokkal kapcsolatos költségek fedezetével a tartózkodási kártya öt éves érvényességi ideje alatt. Hangsúlyozta, hogy a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) vonatkozó rendelkezései szerint a felperes nem minősül biztosítottnak.
- [5] Mindezek folytán a felperes nem felel meg az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltaknak, mert a külön jogszabályban meghatározottak szerint biztosítási jogviszony keretében nem jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, illetve azok fedezetéről saját maga nem képes gondoskodni.

A kereseti kérelem

- [6] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresetet terjesztett elő a jogerős határozat bírósági felülvizsgálata iránt.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [8] Indokolásában osztotta azt az alperesi álláspontot, miszerint a tárgyi egészségbiztosítás a felperes számára meghatározott szolgáltatások megtérítését teszi lehetővé, és ezeket is csak limitált összeghatárig, továbbá a felperes nem minősül

biztosítottak. Mindezek alapján a felperes nem felel meg az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontjában, illetve a Korm. r. 22. §-ában foglaltaknak.

- [9] Kifejtette, hogy valóban nincsen olyan jogszabályi előírás, amely szükségessé tenné egy teljes körű, minden létező biztosítási eseményre kiterjedő, teljes fedezetet nyújtó biztosítás meglétét, azonban az alperes nem is ennek hiányát állapította meg. Az alperes vizsgálta azt is, hogy a felperes rendelkezik-e a biztosítás által nem fedezett egészségügyi szolgáltatások költségeinek fedezetéhez szükséges anyagi eszközökkel. A felperes nem vitatta, hogy az e körben hivatkozott bizonyítékokat az alperes egyenként és összességükben, okszerűen értékelte.
- [10] A felperes által hivatkozott Kúria Kfv.III.37.418/2012/5. számú ítéletével kapcsolatban megállapította, hogy az a perbeli jogkérdésről nem foglalt állást.
- [11] A Kúria Kfv.III.37.202/2016/6. számú ítéletéből kiemelte, hogy helyesen vizsgálta az alperes azt, hogy a felperes rendelkezik-e anyagi eszközökkel ahhoz, hogy a biztosítás által nem fedezett egészségügyi szolgáltatások költségeit fedezni tudja-e.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte, ennek körében elsődlegesen a keresetének helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kezdeményezte.
- [13] Érvelése szerint az ítélet tévesen értelmezi az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontjában és a Korm. r. 22. §-ában rögzített követelményt az által, hogy a létező legteljesebb körű biztosítás meglétét, azaz lényegében a Tbj. szerinti biztosítási jogviszonyt várja el. E körben utalt az Európai Bíróság Baumbast ügyben hozott C-413/99. számú döntésre, valamint a Fővárosi Törvényszék 3.K.34.172/2011/4. számú ítéletére, amely szerint nincs olyan jogszabályi előírás, amely szükségessé tenné a felperes esetében egy teljes körű, minden létező biztosítási eseményre kiterjedő, teljes fedezetet nyújtó biztosítás meglétét.
- [14] Állította, hogy az alperes következetlen gyakorlatot folytat, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 2. § (1) bekezdésében tiltott indokolatlan megkülönböztetést alkalmaz.
- [15] Véleménye szerint az elsőfokú ítélet iratellenes megállapítást tartalmaz, amennyiben az alperes nem egy teljes körű, minden létező biztosítási eseményre kiterjedő, teljes fedezetet nyújtó biztosítás meglétének hiányát állapította meg.
- [16] Megjegyezte, hogy a felperes a közel 7 éves magyarországi tartózkodása alatt semmilyen formában nem volt a hazai szociális ellátórendszer terhére.
- [17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [19] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [20] A Kúria szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le.
- [21] A felülvizsgálati bíróság elsődlegesen rögzíti, hogy a közigazgatási és munkaügyi bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a maguk összességében értékelte és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést ebben a körben a rögzített tényállás irattellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg. Ilyen jogsértést azonban a Kúria nem tárt fel.
- [22] Az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a magyar állampolgárnak az a családtagja is jogosult kilencven napot meghaladó tartózkodásra, aki vagy akire nézve a magyar állampolgár külön jogszabályban meghatározottak szerint biztosítási jogviszony keretében jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, vagy azok fedezetével a jogszabályok rendelkezései szerint maga gondoskodik.
- [23] A Korm. r. 22. §-a szerint az Szmtv. hatálya alá tartozó személy jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, ha a magyarországi tartózkodás teljes időtartamára
- a) részére a magyar biztosítottakkal azonos feltételek mellett nyújtott szolgáltatások finanszírozása közvetlenül alkalmazandó európai közösségi jogi aktus, nemzetközi szerződés vagy megállapodás alapján rendezett, ennek hiányában
- b) külön törvényben meghatározottak szerint jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére.
- [24] A kiemelt jogszabályi rendelkezések alapján látható, hogy a magyar állampolgár családtagjának kilencven napot meghaladó tartózkodásra egyebek mellett akkor van jogszerű lehetősége, ha a kérelmező jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, vagy azok fedezetéről maga gondoskodik. E feltétel teljesíthető biztosítási szerződéssel, de az sem akadály, ha a biztosítási szerződés nem teljes körű, és az is csak limitált összeghatárig nyújt fedezetet, ez esetben viszont elengedhetetlen, hogy a biztosítással le nem fedett egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételének fedezetét a kérelmező igazolja.
- [25] Az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja és a Korm. r. 22. § együttes

értelmezéséből tehát annyi következik, hogy a kérelmezőnek az átlagos magyar biztosítottal azonos körű egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételének reális lehetőségét kell igazolnia, amit megtehet vagy erre vonatkozó biztosítási jogviszony igazolásával, vagy az igénybevételhez szükséges anyagi fedezet bizonyításával, de lehetőség van a kettő ötvözésére is, a lényeg, hogy a biztosítási jogosultság és az anyagi fedezet együtt teremtsen lehetőséget az egészségbiztosítási szolgáltatás igénybevételére. Az egészségbiztosítási szolgáltatások körének szűkítésére sem az Szmtv., sem a Korm. r. nem ad lehetőséget, ezért a kérelmező nem válogathat szabadon az egyes egészségbiztosítási szolgáltatások között aszerint, hogy melyik tekintetében kívánja a törvényi feltételeket teljesíteni és melyek tekintetében nem. Ellenkező esetben már bármely egészségbiztosítási szolgáltatás minimális igénybevételére való jogosultság elegendő lenne, ám ez a felhívott jogszabályi rendelkezésekből nem következik.

- [26] Csak a fenti jogértelmezés mellett valósul meg az a jogalkotói cél, miszerint egyrészt az egy családhoz tartozók egy családban élhessenek, másrészt viszont az újabb családtag ne jelentsen anyagi terhet az ország egészségügyi, szociális ellátórendszerére.
- [27] A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben a bíróság a felperes keresete alapján azt vizsgálja, hogy az alperes határozata jogszabálysértő-e vagy sem. Az alperes gyakorlatának felülvizsgálatára már csak azért sincs lehetőség, mert sem a felperes, sem a bíróság nincs abban a helyzetben, hogy az alperes előtt folyó valamennyi ügyet, mindenre kiterjedően ismerje. E mellett a felperes minden konkrétum nélkül hivatkozott a Ket. 2. § (1) bekezdésében tiltott indokolatlan megkülönböztetésre. Ennél fogva e kérdéseket a Kúria nem vizsgálhatta.
- [28] A felperes a Baumbast ügyben hozott ítélet indokolását a szövegkörnyezetből kiragadva hivatkozta meg. Abban az ügyben a tényállás a jelenlegitől alapvetően eltért, ott a felperes egy másik tagállamban rendelkezett teljes körű biztosítással. Jelen esetben azonban a felperes az Európai Unió egyetlen tagállamában sem rendelkezik teljes körű biztosítással, ezért az ügyben kifejtett álláspont itt nem irányadó.
- [29] A Fővárosi Törvényszék 3.K.34.172/2011/4. számú ítéletét a Kúria a Kfv.II.37.418/2012/5. számú ítéletével hatályában fenntartotta ugyan, de a felperes által sem vitatottan a perbeli jogkérdést, azaz az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontjának értelmezését - erre vonatkozó felülvizsgálati kérelem hiányában - a Kúria felülvizsgálati eljárása nem érintette.
- [30] A felülvizsgálati kérelemben felhozott többi elsőfokú ítélet felülvizsgálatát a Kúria nem végezte el, így az abban foglaltak a legfelsőbb bírói fórum számára iránymutatásul nyilvánvalóan nem szolgálhatnak.
- [31] Az elsőfokú ítéletben megjelent, a Kúria Kfv.III.37.202/2016/6. számú ítéletének indokolása éppen az alperesi álláspontot támasztja alá. Ezek szerint ugyanis az alperes helyesen vizsgálta, hogy a

felperes rendelkezik-e anyagi eszközökkel ahhoz, hogy a biztosítás által nem fedezett egészségügyi szolgáltatások költségeit fedezni tudja-e.

- [32] A felperes által hivatkozott iratellenes megállapítást az elsőfokú ítélet nem tartalmaz, éppen ellenkezőleg, helyesen emeli ki a határozat indokolásának vonatkozó részeit. Kifejezetten azt rögzíti, hogy az alperes azt vizsgálta, hogy a felperes rendelkezik-e az ahhoz szükséges anyagi eszközökkel, hogy a biztosítás által nem fedezett egészségügyi szolgáltatások költségeit a felperes fedezni tudja-e. Megállapította, hogy a felperes nem rendelkezik a biztosítás által nem fedezett esetleges egészségügyi ellátásokkal kapcsolatos költségek fedezetével a tartózkodási kártya öt éves érvényességi ideje alatt végig. Az elsőfokú bíróság ítélete tehát a tényeknek és az iratoknak teljes mértékben megfelel, ennek ellenkezőjét a felperes nem igazolta.
- [33] A jogvita eldöntése szempontjából, illetve az Szmtv. és a Korm. r. egyes rendelkezéseinek értelmezése szempontjából teljes mértékben közömbös, hogy a felperes magyarországi tartózkodása alatt vett-e igénybe bármilyen egészségügyi, szociális szolgáltatást, avagy sem.
- [34] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket.

A döntés elvi tartalma

- [35] *Az Szmtv. 7. § (2) bekezdés b) pontja és a Korm. r. 22. § együttes értelmezése szerint a kérelmezőnek az átlagos magyar biztosítottal azonos körű egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételének reális lehetőségét kell igazolnia. Ezt megteheti vagy erre vonatkozó biztosítási jogviszony igazolásával, vagy az igénybevételhez szükséges anyagi fedezet bizonyításával, de lehetőség van a kettő ötvözésére is.*
- [36] *Az egészségbiztosítási szolgáltatások körének szűkítésére sem az Szmtv., sem a Korm. r. nem ad lehetőséget, ezért a kérelmező nem válogathat szabadon az egyes egészségbiztosítási szolgáltatások között aszerint, hogy melyik tekintetében kívánja a törvényi feltételeket teljesíteni és melyek tekintetében nem. Ellenkező esetben már bármely egészségbiztosítási szolgáltatás minimális igénybevételére való jogosultság elegendő lenne, ám ez a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekből nem következik.*

Záró rész

- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.
- [38] A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően köteles a kamarai jogtanácsos által képviselt alperes felülvizsgálati

eljárási költségét megfizetni.

- [39] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesnek a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére figyelemmel kell megfizetnie.
- [40] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. február 20.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k.
előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő